
Når grunnvollen rives bort, hva kan da den rettferdige gjøre?

By David Wilkerson

April 13, 2009 Skriften sier at det kommer en dag da Gud vil ryste alt som kan rystes. Det eneste som står igjen etter denne store rystelsen er det som ikke kan rystes. Hva er det som ikke kan rystes av Guds dom? Det er Jesu Kristi kirke.

Jeg har sagt at jeg tror den nåværende rystelsen i Amerika og verden er en manifestasjon av Guds vrede. Herren blottlegger alle grunnvoller som menneskene har stolt slik på. Salmens bok taler om dette:

"Når grunnvollen rives bort, hva kan da den rettferdige gjøre?" (Salme 11:3, Norsk Bibelselskap 1978 overs.)

Tenk over det: Ingen - ingen politiker, økonom eller finans ekspert - har vært i stand til å forklare den plutselige forsvinningen av store rikdommer. Det er en rystelse som har spredt seg som en ildebrann over hele jorden, ingen nasjon unntatt. Disse økonomiske systemene ble antatt å være for store til å falle sammen. Og nå er alle forvirret over hva som ligger bak denne omfattende svikten i menneskehetens største institusjoner.

Midt i en slik tid, hva skal den rettferdige gjøre? Hva kan vi forvente i en slik ustadig og urolig tid? Hvordan skal vi reagere?

La meg lede oppmerksomheten din mot flere ting som Skriften sier at Guds folk kan gjøre i en tid som denne.

1. Dersom du bekjenner Jesus Kristus som din Herre og Frelser trenger du aldri å frykte Guds vrede. De som er i Kristus er for alltid beskyttet av det blodet som Jesus utgjøt for dem. Denne sannheten må være hjørnesteinen i vår tro. det vil bestemme alt vi tenker og alt vi gjør i tider Gud tukter verden.

Faktum er at Gud sparer sin vrede til de onde. Herrens nåde varer evig. Og denne nåden fornyes hver dag. Men de urettferdige forkaster og forherder seg mot alle tilbud og Guds kjærlige nåde. I følge Paulus forakter de hans nåde og undertrykker hans sannhet. "For Guds vrede åpenbares fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet." (Rom 1:18).

Begrepet Guds vrede mot de forherdede hjerter er tydelig uttalt gjennom hele det Nye Testamente. Apostelen Johannes legger dette ut i sitt Evangelium: "Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham." (Joh 3:36).

På samme vis fortalte Paulus de kristne i Efesus: "For dette vet og skjønner dere at ingen som driver hor eller lever i urenhet, heller ikke noen som er pengegrisk - han er jo en avgudsdyrker - har arv i Kristi og Guds rike. La ingen bedra dere med tomme ord! *For det er jo på grunn av disse ting at Guds vrede kommer over vantroens barn.*" (Ef 5:5-6, *min utheving*).

Hva med de rettferdige? Paulus forsikret de kristne i Tessalonika: " ... Jesus, han som frir oss fra vreden som kommer. For Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus," (1Tess 1:10, 5:9).

Paulus ga de troende i Rom en lignende forsikring: "Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus

døde for oss mens vi ennå var syndere. Hvor meget mer skal vi da, etter at vi er rettferdiggjort ved hans blod, *ved ham bli frelst fra vreden.*" (Rom 5:8-9, *min uthevning*).

Men i tider med varsler - når Guds rettferdige vrede blir utøst over jorden - så vil for en tid hans folk også helt sikkert bli berørt. Hva sier Ordet om de rettferdige gjennom slike tider? Hva skal Guds folk gjøre når verden blir bombardert med dårlige nyheter? Når de største selskapene svikter - når markeder stiger og faller i kaos, og verden blir lammet av frykt - hvordan skal vi takle vår frykt?

2. Jesaja forteller oss at Gud har gitt sitt folk et skjulested for nettopp slike tider. Herren ga dette ordet til Jesaja: "Mitt folk, kom inn i dine kamre og lukk dørene etter deg! Skjul deg et lite øyeblikk, *inntil vreden går over!*" (Jes 26:20, *min uthevning*).

Da Guds talte til sitt folk var det en farlig tid i Israels historie. Det ble sagt om denne perioden: "For se, Herren går ut fra sin bolig for å hjemseke dem som bor på jorden for deres misgjerning." (Jes 26:21).

Etter hvert som synden øker, ser Gud ut til å holde seg ute av syne for en tid. Men en dag kommer da Herren rykker frem for å forsvare sitt navn. Da Jesaja talte dette ordet til Israel, så var menneskehetens tilstand mye likt den i våre dager.

Den dommen Gud sendte den gangen var det de puritanske teologer kalte et "domstegn", som betød, "en begivenhet som er ment som en advarsel." (John Owen, den store teologen blant puritanerne, kalte dette et "domstegn."). Jesaja gjorde det klart hva som var Herrens hensikt med å sende den: "For når dine dommer går over jorden, lærer jordboerne rettferdighet." (Jes 26:9). Med andre ord ønsket Gud at det skulle være en dom til frelse.

Men som Jesaja så trist erklærer: "Herre! Høyt oppløftet var din hånd, men de så det ikke." (Jes 26:11). Med andre ord: "Gud, din dom er tydelig og kommer til vår dør. Men verden fortsetter i sin ondskap på tross av den."

Det var da Gud ga Jesaja budskapet for sitt folk: "Gå inn i ditt rom og lukk døren bak deg. Gjem deg selv til stormen er forbi."

Kanskje du er forvirret av dette budskapet. Som en kristen som setter sin lit til Guds trofasthet, så kan du undre: "Gjemme meg? Jeg som er en etterfølger av Jesus? Aldri! Må dette ikke skje med noen som hevder å stole på Herren." Men det er en veldig spesiell betydning av dette avsnittet i Skriften.

3. Profeten sier at det er mulig å finne et sted med trøst og ro i usikre tider hvor Guds vrede blir åpenbart. Når du er i nød - når du føler deg overmannet av frykt, satt delvis ut av store prøvelser, urolig av bekymringer for din fremtid - så sier gud at det finnes et hemmelig skjulested. Det er et sted der vi finner trøst og hvile for våre sjeler.

Dette hemmelige skjulestedet er et rom i ditt sinn. Jesaja beskriver det på denne måten: "Den som har et grunnfestet sinn, ham lar du (Herre) *alltid ha fred, for til deg setter han sin lit.*" (Jes 26:3, *min uthevning*).

Når Gud sier til oss: "Steng dørene," så er det nettopp det dette betyr. Han viser oss behovet for å stenge ute alle de stemmene i våre hoder som gjør oss urolige. Vi må stenge døren for alle tanker om i morgen, om verdens begivenheter. Jesus fortalte oss: "Tenk ikke på i morgen." Herren som trofast

har ført oss så langt vil ikke svikte oss i dagene som ligger foran oss.

Se på disse utropene fra Salmisten:

"Vær meg nådig, Gud! Vær meg nådig! For min sjel tar sin tilflukt til deg, og *i dine vingers skygge finner jeg ly inntil ødeleggelsen har dratt forbi*. Jeg roper til Gud, Den Høyeste, til Gud, som fullfører sin gjerning for meg. Han sender hjelp fra himmelen og frelser meg, når den som vil oppsluke meg, håner. Gud sender sin miskunnhet og sin trofasthet." (Sal 57:2-4, *min uthevning*).

"Tenk etter i hjertet på deres leie og vær stille. Sela." (Sal 4:5).

"Når jeg kommer deg i hu på mitt leie, tenker jeg på deg gjennom nattevaktene. For du har vært min hjelp, og under dine vingers skygge jubler jeg. Min sjel henger fast ved deg, din høyre hånd holder meg oppe." (Sal 63:7-9).

Jeg har personlig funnet stor fred i å gjøre slik David foreskriver her. I sengen om kvelden, når alt er stille rundt meg, så tilber jeg uten å si et ord.

Det er slik jeg har funnet mitt hemmelige sted med trøst og hvile: når jeg legger meg ned og lukker alle menneskestemmer ute, alle dårlige nyheter. Jeg lukker døren til all frykt og uro og taler i stedet med min nådige Herre. I slike tider tilber jeg og vender alle min tanker til Herren, og klamrer meg til ham. Og min sjel blir oversvømt av hans fred og hvile.

4. Vi må slukke Satans brennende piler. Paulus gir oss følgende råd: "Grip framfor alt troens skjold, som dere kan slokke alle den ondes brennende piler med." (Ef 6:16).

Paulus utdyper hvordan vi skal kjempe mot fienden, som sender oss plagsomme tanker som skaper frykt.

"Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep. For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet." (Ef 6:11-12).

Kjære kristne, den konflikten vi står oppe i er ikke en menneskelig kamp. Den kan ikke utkjempes på jorden. Denne kampen finner sted i en overnaturlig verden.

Sannheten er at dersom du er i Kristus så vil du møte Satans vrede. Du må ikke ta feil av denne demoniske vreden og Guds dom. Den vreden du står overfor er djevelens som har blitt fra vettet fordi han vet at tiden han kan kjempe mot Guds folk er kort.

Og Satans angrep er spesielt myntet på dem som har gitt seg selv til å vandre trofast i Herren. Om og om igjen skryter Salmisten: "Jeg tar min tilflukt til Herren." Her er et bilde av en rettfærdig kristen som helt ut stoler på Gud. Men jeg tror at det er nettopp på grunn av dette vitnesbyrdet at han blir Satans målskive. Hans urokkelige tro er grunnen til de brennende pilene som blir skutt mot ham fra helvete.

"For se, den onde (Satan) spenner buen, den sikter inn sin pil på strengen for å skyte i mørket på de oppriktige av hjertet." (Sal 11:2).

Så hvilke brennende piler fra helvete er det som er rettet mot deg og meg? Det er fryktlige,

forstyrrende tanker om vår fremtid og om Guds omsorg for oss. Djevelen er en løgner og en anklager, og hvert angrep er rettet direkte mot vår tro.

5. Uansett hvor lenge du har vandret med Herren så vil du stå overfor Satans brennende piler. Akkurat nå er det mengder av troende over hele verden som går igjennom varig smerte og andre dype prøvelser. Disse menneskene vet hva jeg henviser til når jeg taler om Satans brennende piler. For hver dag deres lidelser fortsetter står de overfor de stikkende smertene fra hans anklager:

Hvor er Gud nå? Du har ropt til ham i ukevis, i månedsvi, ja i årevis. Hvorfor tillater han at dine lidelser fortsetter, uten å svare?"

De som har omsorg for dem står overfor lignende kamper. De sliter med hjertesorg når de ser sine kjære daglig holde ut slik smerte, og er klar over hvilke anklager fienden fører mot dem. De vet at de kan ikke bare sitere Skriften eller preke til dem som er midt i en slik kamp med lammende fysiske smerter som ikke opphører. Men allikevel må de fortsette å oppmuntre dem midt i den pågående striden.

Andre er under stort økonomisk press. De vet også hvordan det kjennes å bli truffet av en brennende pil. De løgnene de hører er: "Hvor er Gud nå når du trenger ham mest? Og hvordan vil det gå med deg i morgen?"

Disse har hørt alle djevelens løgner, alle de fristende tanker som slår ned i sinnet: "Bare gi opp. Du er overlatt til deg selv. Gud holder ikke sine løfter til deg. Dine bønner når ikke gjennom. Har han forlatt deg for at du skal klare dette på egen hånd?"

Når du er midt i kampen vil Satan sende en annen slags brennende anklage mot deg. Han vil minne deg på alle dine tidligere synder, hvert mørkt øyeblikk, alle de dumme tingene du noensinne har gjort. Det er ingen ting å undre seg over at Paulus kaller disse anklagene for "brennende piler." Oversettelsen burde egentlig være "flammende raseri." Mange kristne kjenner smerten av onde og sårende ord som kommer fra dem rundt seg. Slike tankeløse anklager er virkelig piler med flammende raseri.

Til tider kan du tro at du er den eneste som er under et slikt angrep. I slike tider føler vi oss alene, isolert i vår lidelse. Selv de som synes aller mest om oss kan ikke se ut til å forstå hva vi gjennomgår.

Apostelen Peter minner oss på: "Mine kjære! Undre dere ikke over den ild som kommer over dere til prøvelse, som om det var noe merkelig som hendte dere. Men i samme grad som dere har del i Kristi lidelser, skal dere glede dere, for at dere også kan juble i glede når hans herlighet blir åpenbart." (1Pet 4:12-13).

Paulus legger til dette: "Dere har ikke møtt noen fristelse som mennesker ikke kan tåle. Og Gud er trofast. Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den." (1Kor 10:13).

Tilslutt sier Paulus: "Grip framfor alt troens skjold, som dere kan slokke alle den ondes brennende piler med." (Ef 6:16).

Hva er egentlig troens skjold? Det er en ugjennomtrengelig rustning bygd av Guds løfter og blankpolert med vår tro. Dette skjoldet er vår store beskyttelse mot enhver djevlesk, sårende ord som

blir talt mot oss. Og holde den opp mot fiendens stormangrep er å få enhver røst av frykt og vantro til å forstumme. Det er et forsvar som sier med tillit: "Djevel, jeg er ikke ukjent med dine metoder. Ingenting - ikke blindende smerte, ingen økonomisk utrygghet, intet verdenskaos - kan skille meg fra Guds kjærlighet."

6. Når fienden kommer som en flodbølge eller som en flammende vrede, så taler Guds løfter klart. Tal frimodig til de onde stemmene som kommer fra mørket: "Jeg vil ikke frykte. Og jeg vil ikke gi opp. Jeg står på Herrens løfte om å bevare meg fra å falle og fremstille meg feilfri for sitt nærvær. Gud lover at intet våpen som blir smidd mot meg skal lykkes [skade meg]." (se Jesaja 54:17).

Til slutt bønnfaller Paulus: "For øvrig: Bli sterke i Herren og i hans veldige kraft!" (Ef 6:10).

Her er mitt siste ord til deg, fra Jakobs brev: "Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, så skal han fly fra dere." (Jak 4:7).

Gud være lovet. Han er vårt skjulested i vanskelige tider. Og hans trofaste løfter er vårt skjold og vern. Klamre deg til dem!

Amen.

Alle bibelhenvvisninger fra Norsk Bibel AS 1995 oversettelse. Oversatt av Geir Spachmo 11. juni 2009.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771